

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De pacto tum negativo de non succedendo, per quod renuntiatur hæreditati futuræ, tum affirmativo de succedendo alicui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tarie successione, quæ in beneficiis locum non habet; & inducat votum captandæ mortis alienæ, quod utroque jure prohibitum est. Quartò nullum est pactum, quo promittit quis pensionem annuam, aut augmentum illius, si in Ecclesia vel beneficio instituat; *c. Cum Clerici 6 h. t.* Cùm Simonie vitium talis institutio referat. Et Quintò ob hoc ipsum Simonie periculum & speciem nullæ sunt omnes pactioes pro spiritualibus, aut quæ spiritualibus sunt annexæ, obtinendis, *c. Pactioes 8 h. t.* si pro illis dentur aut promittantur temporalia pretio æstimabilia. Sextò denique pacta universim, quæ contra leges, aut bonos mores fiunt, nullam vim habent; nisi interdum, quæ ob turpem causam pacta facta sunt, etsi non obligent, dum causa nondum impleta est, obligationem tamen inducunt, postquam causa turpis impleta est; neque enim talis datio v. g. propter causam turpem præstitam de se illicita est, uti communiter docent Theologi.

§. IV.

De pacto tum negativo de non succedendo, per quod renuntiat hereditati futura, tum affirmativo de succedendo alicui.

Duo sunt pacta, affirmativum unum, quo quis alteri promittit, scripturum se ipsum heredem in testamento suo, & negativum alterum, quo quis renuntiat hereditati paternæ, aut aliunde sibi deferendæ, de jure Civili nulla; illud quidem, quia votum captandæ mortis subinde infert, vitia cupiditatis summæ; hoc verò, quod hereditas nec dati, nec auf-

ferri possit privatis pactis ob bonum commune contrarium exigens. Vtrum autem hæc talia pacta de jure Canonico valeant, si juramento confirmentur, ita ut servari debeant non quidem ex vi sua, quam independentem à juramento habent, sed ex vi religionis dependentem à juramento inductæ, dubitatur. Et prius quidem pactum affirmativum scilicet de succedendo, nullum esse, quamvis juramento firmatum sit, facile concedunt AA. ita ut non obstante tali promissione juratâ illicitâ quidem (excipienda tamen sunt pacta gentilitia familiarum, præsertim si auctoritate Imperatoriâ firmata fuerint) in alium transferatur hereditas, validè tamen; & perjurus quidem sit in alium transferens hereditatem post juramentum de succedendo alteri factum, nulla tamen contra eum aut contra heredem institutum datur actio civilis: posterius verò pactum negativum de non succedendo, per quod v. g. filia jurat, se dote contentam de hereditate paternâ v. g. aut aliâ qualibet ex vi confanquinitatis deferendâ nihil ulterius petituram, validum esse accedente juramento, ac per hoc confirmati ac vim obligandi habere ex *c. Quamvis 2. h. t. in 6.* videtur probati. Si nulla vis, dolus aut metus injustus in extorquendo hoc juramento intervenierit, quamvis enim si tale quid intervenisset, juramentum tamen obligaret, cum sine dispendio æternæ salutis servari posset, quia tamen ab Episcopo facile illius impetrabitur dispensatio, & qui injustum talem metum v. g. ad extorquendum tale juramentum incussit, compelli etiam potest ad remittendum hoc juramentum, idèò efficaciter non

obligare censetur. Quòd si tamen renuntiatio paternæ v. g. hæreditatis cum juramento non facta fuisset absolute & simpliciter, sed in favorem v. g. fratrum consanguineorum, lateralium, &c. & horum nullus quando moritur pater, superesset, haberet suum regressum, non obstante tali renuntiatione, ad hæreditatem paternam, quæ taliter renuntiavit, cum renuntiationes tales explicandæ sint, ut quàm minimum præjudicent, aut lædant renuntiantes; & hinc non obstante tali renuntiatione, liberè Pater ei, quod vult legare potest, aut donare; & possunt etiam liberi ex filia, quæ renuntiavit hæreditati paternæ, vivente adhuc patre suo, mortuâ, avo huic suo materno jure proprio succedere, cui nunquam renuntiaverunt, quamvis non possint succedere avo huic suo, si vivente adhuc matre suâ mortuus ille fuisset, cum in hoc casu non alio jure quàm matris succederent, quod per renuntiationem à matre factam extinctum est. Quòd si tamen enormiter læsa fuisset per renuntiationem talem renuntians filia, eò quòd pro modica dote multò majori ultra dimidium hæreditati, præter opinionem suam, prout ex post facto colligit, renuntiaverit, posset petere relaxationem juramenti, & restitutionem in integrum, cum nec juramentum ad tantam læsionem obliget, neque intentionis illius fuisse, meritò cenferi debeat, tantam pativelle jacturam.

§. V.

De effectu pactorum.

Potissima quæstio est, utrum ex nudo pacto oriatur obligatio efficax, sive actio, id est, jus petendi in judicio, quod in pactum deductum est: quod enim ex tali nudo pacto in foro externo oriatur exceptio, quâ defendere se possit reus contra actoris petitionem, & alii quidam effectus, passim apud Theologos videri possunt: actionem verò sive jus petendi in judicio, quod in pactum deductum est, non concedere jus Civile, passim asseritur, ut ne nimium lites multiplicentur, cum magna Reipublicæ perturbatione. De jure verò Canonico, quòd ex pacto nudo acceptato oriatur actio efficax ad petendum in judicio, quod ex pacto debetur, probabilior sententia Theolog. & Canon. docet, & probatur ex c. 1. §. 3. h. 2. ad cavenda multa pericula animarum, & earum salutem promovendam, nisi in causis merè Civilibus per denuntiationem Canonica satis caveri possit, & nullo modo intendat ex justitia se obligare paciscens; sed tantum ex fidelitate, neque ullam causam exprimat suæ promissionis. Servanda tamen hac in re est consuetudo, quæ etiam ex nudo pacto in foro externo concedit actionem.